

ROČENKA 2025

ČESKÝ HOROLEZECKÝ SVAZ 2025

CESTOVNÍ POJIŠTĚNÍ

JISTÍME TĚ KDYKOLIV, KDEKOLIV, PŘI ČEMKOLIV

CESTOVNÍ POJIŠTĚNÍ ČHS (UNIQA)

Celoroční cestovní pojištění s nonstop asistencí v češtině, které pokrývá většinu aktivit včetně horolezectví – a to bez výškového omezení. Vybírat můžete z různých tarifů dle destinace a délky pobytu.

BALÍČEK ČHS TRIO

Balíček TRIO spojuje cestovní pojištění, členství v ČHS a členství ve Slovinském svazu, díky kterému získáte slevy až 50 % na více než 1 300 alpských chatách.

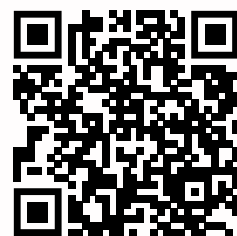

Foto: Ondřej Vacek

OBSAH

2 ÚVODNÍ SLOVO

Tradiční ohlédnutí za uplynulým rokem slovy předsedy ČHS Honzy Bloudka a dalších členů Výkonného výboru ČHS.

4 UDÁLOSTI ROKU

Přehled toho nejzajímavějšího a nejzásadnějšího, co se událo v roce 2025 v podání českých sportovců napříč jednotlivými oblastmi českého horo/lezectví.

20 HUDY & VAGÓN

Medailonky dvou významných osobností českého horolezectví – Stanislava Šilhána a Jindřicha Hudečka, kteří se v roce 2025 stali Čestnými členy ČHS.

24 MLADÍ, ALE ŠIKOVNÍ

Jak se vyvíjí oblíbený outdoorový závod ČHS Mladí horalové?

28 ANETA LOUŽECKÁ – ROZHOVOR

Povídání s českou ledolezeckou jedničkou Anetou Loužeckou.

34 HLÁŠENÍ NEHOD

Proč je důležité hlásit lezecké nehody a incidenty a jak na to?

36 TAK JDE ČAS...

Mapujeme 30 let pořádání mezinárodních závodů ve sportovním lezení v Česku.

42 ROK V ČHS

Stručné ohlédnutí za činností ČHS v roce 2025.

44 VÝSTUPY ROKU 2024 – VÝSLEDKY

Přehled nejlepších horo/lezeckých výkonů roku 2024, které byly v roce 2025 oceněny.

REDAKCE / GRAFICKÁ ÚPRAVA:

Michaela Košatková

TEXTY:

Michaela Košatková, Jana Janurová (Hlášení nehod)

FOTO NA OBÁLCE:

Aneta Loužecká na EP v ledolezení Žilina / autor: Martin Komlossy, UIAA

ROČENKA 2025

Český horolezecký svaz

Honza Bloudek – předseda ČHS

Na úvod bych rád poděkoval všem spolupracovníkům, členům, ale také příznivcům ČHS, kteří nám pomáhají zlepšovat servis pro všechny, které baví lezení, skály, hory nebo třeba závodění. Začnu krátkým ohlednutím za rokem 2025. Radost nám dělá spolupráce s MHFF v Teplicích

nad Metují, kde se vydařila prezentace Výstupů roku ČHS, boulderový závod i další části našeho programu. Podařilo se rozšířit marketingový tým a doufám, že si jeho práce všimnete i na rostoucí kvalitě naší komunikace. Na mezinárodním poli jsme získali pořadatelství Mistrovství světa 2027 ve sportovním lezení a paralezení v Brně, a to proti mnohem silnější kandidatuře Pekingu, což lze přirovnat k památnému vítězství Davida nad Goliášem.

Jaké výzvy nás čekají v aktuálním roce? Je jich hodně. Netrpělivě vyhlížíme nového manažera outdooru, který se bude starat o nesoutěžní lezení – od mládeže, skal a oddílů až po alpinismus. Ve vzdělávání připravujeme novinky pro začínající instruktory i jednotlivé členy. V domácích závodech chceme rozšířit počty nižších soutěží, aby více sloužily oddílům s mládežníky. U reprezentace řešíme věčnou otázku, jak co nejlépe využít omezené prostředky k rozvoji tak, aby sportovce dovedly ke špičkovým výkonům. Čeká nás další Světový pohár, tentokrát s premiérou obtížnosti; po loňských potížích s větrem se přesuneme do klidnějšího prostředí pražského ostrova Štvanice.

Největší výzvou je pro nás ale rozvoj IT infrastruktury, aby odpovídala rostoucím nárokům. Přibývá množství kurzů a lidí v nich, rostou počty závodů a závodníků, stále více členů si pořizuje cestovní pojištění a využívá slevy na alpských chatách. Databáze skal je pro členy nejvyužívanějším zdrojem informací. Naše informační nástroje ale často nestačí rozrůstajícím se činnostem, které mají podporovat. Čeká nás ještě hodně práce a investic, abychom sladili informační podporu s rostoucími nároky.

Na závěr si dovolím malé shrnutí z rozsáhlého průzkumu mezi našimi členy, předsedy oddílů a veřejností, který jsme provedli na konci roku 2025. Nejprve pozitivní zjištění: výrazná většina členů i předsedů je spokojená se servisem, který ČHS nabízí; vedle údržby skal členové nejvíce oceňují také nabídku pojištění. Veřejnost nás přestala považovat za riskantní sport, roste počet

aktivních lezců i fanoušků. Průzkum také přinesl řadu námětů ke zlepšení. Rádi bychom změnili nastavení členů vůči značce ČHS. ČHS by neměl být jen poskytovatelem služeb, ale měli bychom se posunout ke komunitě, pro kterou bude značka ČHS spojená s pozitivním vztahem k lezení, horám i skalám.

Marek Klíma – místopředseda VV

Skály, slunce, přátelé, pohoda... Práce, jednání, kolegové, rozpočet. Tak co, ve které kombinaci slov se najdete?

Rok 2025 pro nás byl milníkem. Přibyly další důležité dílky do profesionalizace organizační struktury, která je nyní téměř kompletní. Větší podpora oddílů, bonusy ve vzdělávání, podpora soutěží ve sportovním lezení i v přírodě. Rostoucí členská základna.

Na Letné se konal třetí úspěšný Světový pohár v boulderu. Brno bude hostit mistrovství světa v roce 2027. To vše by se neobešlo bez stabilního finančního plánu a strategie.

Nadále rosteme ve všech směrech a ohledech. Jsme spolehlivými partnery. Investujeme do rozvoje. Zakládáme si na ekonomické udržitelnosti. Jsme v přímém spojení s našimi oddíly, kluby a členy. Nasloucháme a společně budujeme ještě lepší sportovní prostředí díky vám všem.

Jiří Oliva – člen VV

Další ročenka a další mé ukončené období ve VV... Změna svazu je gigantická. Profesionalizace je v plném proudu a chybí již jen poslední osoba na pozici sekčního manažera outdooru. Těším se na ni nebo na něj :). Před pár lety to byla naprosto nepředstavitelná věc, v roce 2026 by však mělo dojít k plné profesionalizaci. Pod sekční manažery budou přibývat další noví lidé, kteří budou svaz táhnout dál dopředu, a z výkonného výboru se stane obláček radující se z dění a rozkvětu. Nové tváře ve VV také dávají příslib nových myšlenek a tahu na bránu.

Proces změn logicky není bez šrámů a kotrmelců a je na nás všech, abychom rychle definovali chyby a napnuli

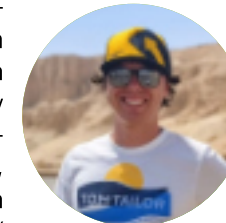
síly k nápravě. Největším tématem, které svaz skutečně vystřelil do vesmíru, je dotažení IT. V dnešním světě je to naprostá nutnost, kdy propojenost sekcí a jejich potřeby více než křičí po dotažení. Je to další velký úkol, který – jakmile se jej podaří dotáhnout – svaz promění v perpetuum mobile s možností stát se lídrem mezi sportovními svazy.

Štefan Kecskes – člen VV

Lezení je pro mě především o přátelství. Je o důvěře, kterou vkládám do své parťačky či parťáka, když má v rukou můj život, o závazku, který cítím, když jistím já. Mám rád vzrušující zážitky, to ne že ne, ale věřím, že hlavní jsou nakonec zejména zážitky ze společného překonávání výzev. Pouto, které se při nich mezi lezci vytváří, často přetrvává dlouho poté, co slezeme ze stěny. Je to vzácný druh přátelství, v němž se můžeme spolehnout jeden na druhého, ať už jde všechno hladce, nebo se věci zkomplikují.

Lezení od nás nevyžaduje jen sílu a techniku, ale také důvěru a zodpovědnost, která je druhou stranou téže mince.

Právě tyto hodnoty bych rád přenesl i do své práce ve výkonném výboru, abychom společně rostli jako silná a soudržná komunita, která podporuje to nejlepší v nás.

Jana Hornová – členka VV

Tlukot srdce, výstřel, moje devátá Jizerská 50. Mám startovní čísla horolezců, kteří se nevrátili z Peru. Příběh i skvělé fotky Viléma Heckela znám od dětství. Byli to borci, pokračují závodem. Ticho, lyže šumí ve stopách. Uvažuji, zda kandidovat do VV ČHS. Dává mi větší smysl se podílet než jen upozorňovat na chyby. Ale jsem dost zkušená, s nadhledem, komunikativní, odhodlaná? Mám čas? Rozhoduji se, cíl je za chvíli.

První VV. Reporty ze sekcí střídají finance, sport, nové oddíly, výjimky pro lezení, výběrová řízení atd. Široký záběr jsem čekala, ale tohle je od Šumavy k Tatrám. Postupně poznávám víc.

Jako předsedkyni oddílu mě mrzí, když něco nefunguje. Z druhé strany vidím, že nejde vše hned; často nás limituje IT. Mám radost, že se to začalo řešit. Posílený marketing dává naději na jasnější web a vyváženější prezentaci. Budoucí manažer outdooru může podpořit akce, kde se děti učí být ve skalách, i tradiční oddíly. Těším se na další posuny, které nás čekají.

Akční nabídka 75 let
e-dotace až 100 000 Kč

75 let

Užitkové vozy

**Hybridní vozy
a elektromobily
Volkswagen v akční
nabídce 75 let**

Auto Podbabská
Pod Paťankou 217/1, Praha 6
www.autopodbaba.cz
e-mail: vw@autopodbaba.cz

Caddy eHybrid   Multivan eHybrid   ID. Buzz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: Volkswagen Caddy eHybrid, Volkswagen Multivan eHybrid a ID. Buzz: 0–0,8 l/100 km a 0–18 g/km.

UDÁLOSTI ROKU

HORY

Na alpinistické scéně se opět ukázalo, že i přes absenci vysokých hor na domácí půdě patří Češi ke skvělým horolezcům. Podařil se významný prvovýstup i několik skvělých opakování.

Jedním z nejvýraznějších výkonů roku byl bezpochyby prvovýstup *Eid al-Adha* na vrchol pákistánské hory Hunza Peak (6 270 m n. m.), který v alpském stylu uskutečnila osvědčená dvojice **Zdeněk „Háček“ Hák** a **Radoslav „Radar“ Groh**. Jihozápadní stěnou postupovali pět dní, vybudovali tři výškové tábory a museli se vyrovnat s lavinovým ohrožením i s velmi komplikovaným terénem pro bivakování. Linii pojmenovali *Eid al-Adha* s odkazem na jeden z nejvýznamnějších muslimských svátků.

„Hurónsky jsme si představovali, že vrchol dostoupíme z posledního výškového tábora za nějaké tři hodiny. Trvalo nám to nakonec osmáct hodin. Vleklo se to a zaplatili jsme také cenu za prvovýstup – slaňovali jsme zpátky z několika směrů, kudy jsme se vydali, ale nakonec se tam nedalo prolézt. Vylezli jsme dokonce o 150 metrů výš, než kolik byla udávaná oficiální výška vrcholu,“ řekl Radar pro pořad Casablanca.

Ve velkých alpských stěnách se prosadil také bývalý Sokolík **František D'Agostino**, který si zapsal přeлез vícedélkové cesty *Histoire Sans Fin 8b+* (11 délek, 250 m) na Petit Clocher du Portalet v masivu Mont Blanc. František spolu se slovenským parťákem Tomášem Bučkem nacvičoval několik dní jednotlivé délky a následně se 22. července vrátil na ostrý pokus, který vyšel.

„V roce 2021 jsem lezl cestu Ave Caesar na Portaletu jako svou první vícedélkovou cestu a měl jsem možnost setkat se osobně s Didierem Berthodem (prvovýstupcem). Bylo inspirativní a silné slyšet jeho životní příběh a vidět ho, jak se pokouší o přeлез futuristického a krásného projektu, kterým byla Histoire Sans Fin 8b+. Už tehdy jsem si říkal: „Wow, jednoho dne chci tuto cestu zdolat a následovat jeho vizi lezení!“ popisoval svůj impuls k přelezu František.

Další bývalí Sokolici **Ondřej Mrklůvský** a **Dan Podráský** se vydali do Gruzie, kde si vybrali poměrně cílevědomý projekt – opakování *The Express Traverse*, který propojuje všechny vrcholy nejvyššího gruzín-

ského masivu Shkhara. Nahoru se dostali cestou *Beknu Khergiani* (2 200 m, 5B / ED), která končí na hlavním vrcholu. Poté následoval samotný *Express Traverse* (2 500 m, 5B) a sestup linií *Rollentson-Longstaff* (2 000 m, 5A / TD+). Celkem zvládli zhruba šest kilometrů lezení během pěti dní.

Na „domácí“ tatranské scéně zaujala nová linie *Direkt Velké zdi* (600 m, M8, 6c) na severovýchodní stěně Rumanova štítu (2 428 m n. m.), kterou přelezl československý tým ve složení **Karel Nováček**, **Adam Kaniak** a **Stanislav Filkor**. Nelze s jistotou říci, zda jde o stoprocentní prvovýstup, nebo o variantu již existující cesty *Kůra-Žákovský* (V+, A0) z roku 1982, ale ať je to jakkoli, lze s jistotou konstatovat, že se jedná o vynikající výkon.

Pozornost poutala také himálájská expedice **Marka „Máry“ Holečka** a **Radka „Radara“ Groha** na himálájskou horu Cho Oyu (8 188 m). Ambiciózní plán prvovýstupu jihovýchodní stěnou však zmařily extrémní sněhové podmínky, opakované čekání na počasí i zničené zázemí v základním táboře. Ostrý pokus zahájili 8. listopadu, po více než měsíci v Nepálu. Bohužel podmínky pro výstup byly stále žalostné a pokus nakonec po několika dnech ukončili a dostali se do bezpečí.

„Měníci se pevnost i strmost sněhu. Skalní prahy polité různou kvalitou ledu. Prostě boj. Takže náš posun je spíše žalostný. Za šest hodin jsme ulezli jen 300 výškových metrů. S touhle rychlostí budeme na vršku za sedm dní jak na koni,“ napsal Mára.

Zapomenout nesmíme ani na aktuální tým **Sokoliků**, který vstoupil do druhého roku programu zimním výjezdem do Tater, kde sbíral zkušenosti v zimním horském prostředí. Součástí akce byly i metodické workshopy zaměřené na lezení ledů a lavinovou problematiku.

V červnu následovaly dva společné výjezdy. Nejprve do Chamonix, kde se pod vedením horského vůdce věnovali především ledovcové metodice, pohybu v horách a technikám jištění a záchrany. Krátce poté absolvovali společné lezení s britským týmem Young Alpinist Group v Sasku, Labském údolí a Adršpachu, kde se věnovali poctivému českému pískovcovému lezení včetně spár a komínů.

Foto: Výstup Eid al-Adha na Hunza Peak / autor: archiv Háček&Radar ►

SKÁLY

Na skalách čeští lezci opět řádili a zaznamenali celou řadu úctyhodných výkonů, které se vám pokusíme shrnout v následujícím textu. Začneme pohledem na nejvýznamnější ženské přelezy.

Nejvýraznější postavou byla bezpochyby česká reprezentantka v lezení na obtížnost **Tereza Širůčková**, která během roku opakovaně potvrdila své místo na absolutní domácí špičce. Jejím nejcennějším zápisem se stal přelez cesty *C'est La Vie* 8c+ ve slovenské Červenici. Této obtížnosti v Česku prozatím dosáhlo jen naprosté minimum žen. K tomu Terka přidala například *Follow The River* 8c na Krkavce a řadu dalších těžkých přelezů v klasifikaci 8b+ a výše.

Na paty jí šlape také reprezentační kolegyně **Michaela Smetanová**. Míša v roce 2025 předvedla vynikající výkony zejména v Arcu, kde zapsala několik špičkových přelezů. Mezi nejlepší patří *Maratona* 8b a *Troppo Schwarz* 8b, k nimž přidala řadu dalších cest obtížnosti 8a/8b.

Cestu obtížnosti 8b si dále zapsaly například **Eliška Novotná** a **Eliška Adamovská**.

Mezi muži se opět prosadil mladý **Josef Šindel**. Pepa byl i v roce 2025 naprosto nezastavitelný a patřil k nejproduktivnějším devítkovým lezcům v Evropě. Během roku zapsal dlouhý seznam cest obtížnosti 9a–9a+. Mezi nejvýznamnější patří legendární *Action Directe* 9a v německé Frankenjuře, dále *Modified* 9a+, *Classified* 9a/9a+ tamtéž, *Procesor* 9a/a+ ve Višňové, *Nice Freshly Baked* 9a opět ve Frankenjuře, *Harmatanec* 9a ve slovenské oblasti Harmanec nebo *Nid de Fadas* 9a v řeckém Leonidiu. Taková koncentrace extrémních přelezů z něj činí jednoznačně nejvýraznější mužské jméno sezóny.

Velký posun a stabilitu na devítkové úrovni potvrdil **Radek Votoček**. Od chvíle, kdy prolomil hranici 9a, nepolevil a v roce 2025 přidal mnoho dalších přelezů této obtížnosti. Mezi jeho nejcennější zápisy za 9a patří *Senzace* na Krkavce, *Intermezzo XY Gelöst*, *Hantillio* a *Vakuumgeist* v rakouských oblastech a dále *Frontman Deluxe*, *Pumplori* a *Kreuzigung* v německém Allgäu. Radek se tak definitivně zařadil mezi stabilní devítkáře.

Silný rok má za sebou také český reprezentant **Honza Štípek**, který se blýskl především během výjezdu

do španělského Margalefu. Právě tam přelezl *Mr. Big* 9a, dále *Wild Publico* 9a a *La Bongada* 8c+/9a. Jedná se o jeho dosud nejtěžší přelezy.

Dalším reprezentantem ve sportovním lezení, který zároveň zaznamenal výrazné skalní úspěchy, je **Lukáš Mokroluský**. V roce 2025 se přidal k hrstce českých lezců se zápisem legendární linie *Action Directe* 9a.

Samostatnou kapitolou je pak **Adam Ondra**. Přestože se jeho sezóna netočila primárně kolem objemu skalních přelezů, zanechal výraznou stopu především prvovýstupem cesty *Niobe* 9a v Arcu, považované za jednu z nejtěžších ploten, jaké kdy byly vylezeny. Dalším Adamovým prvovýstupem za 9a byla v roce 2025 krátká, ale mimořádně úderná linie *Čert ví* v Chříbech na Moravě.

Za zmínku by stálo mnoho dalších lezců, připomeňme tedy alespoň ty, kteří zapsali přelezy obtížnosti 8c+, například **Eliáše Stříbrného**, **Šimona Potůčka**, **Jirku „Djanga“ Jaroně** a **Vojtu Trojana**.

Na závěr se přesuneme k české specialitě – pískovcovému lezení. Lezecký matador **Martin Stráník** dlouhodobě zapisuje nejtěžší přelezy na českých pískovcových skalách. Tentokrát se postaral o jeden z vůbec nejtěžších přelezů, a to cesty *Casanova* X11a na pravém břehu Labského údolí. Jedná se o prvovýstup této linie, která je propojením cest *Tom a jeho ženy* a *Sex s Ex*. Mimo to zapsal také několik cest za X1c, například *El Bombóne* na levém břehu a *Omlazení pelíšku* na pravém břehu Labského údolí.

Cestu *Casanova* přelezl po Martinovi také **Matěj Svojtka**, který ji ohodnotil spíše za X1c a přidal rovněž vedlejší linku *Sex s Ex* X1c a řadu dalších hodnotných přelezů.

Cesty klasifikované za X1b a X1c se dále opakovaně objevovaly v denících **Eliáše Stříbrného**, **Jirky „Djanga“ Jaroně**, **Martina „Džangliho“ Junglinga** a **Matěje Svojtky**. Mezi nejvýraznější přelezy v podání Eliáše patří *Jazda Dědo* X1c, *El Bombóne* X1c a *Sex s Ex* X1c. Django zabodoval zejména linií *Pandora* X1c v polské oblasti Toczek a *Džangli Omlazením pelíšku* X1c.

Jedenáctkových lezců je však mnohem více, například **Honza „Magnus“ Novák**, **Olin Klapal**, **František D'Agostino**, **Jáchym Srb**, **Ondra Beneš**, **Vojta Vlk**, **Marek** a **Honza Jelígoví** nebo **Kuba Šenkýř**.

Foto: Edita Vopatová v cestě Tom a jeho ženy X1a / autor: Matěj Svojtka ►

V ženské kategorii pískovcového lezení se o největší senzací postarala **Edita Vopatová**, která přelezla svou první jedenáctku, a to stropovou linku *Tom a jeho ženy X1a*, a to za podpory roční dcery Emičky. Do klasifikačního závěsu se hned za Editu zařadila také další silná mladá maminka **Eliška „Bětka“ Paděrová**, která si za X1a zapsala přeлез cesty *Citová investice* (pozn.: cesta je oficiálně uváděna za Xc RP) a několik dalších výrazných výkonů.

Elišce Novotné se podařil přeлез cesty *Satisfakce Xc* na Panteonu a tři cest za Xa na levém břehu Labského údolí. Tam si linku za Xc zapsala také česká reprezentantka v lezení na obtížnost **Tereza Širůčková**, a to *Hardcore* na Ďáblově stěně.

V desítkách se pohybovaly také další silné lezkyně – **Simona Ulmonová**, **Růžena Samková**, **Barbora Zítková** nebo **Anna Šebestíková**.

Vynikajících českých lezců je mnoho, a proto se omlouváme, pokud jsme na některý skvělý přeлез zapomněli. Jako obvykle jsme se v tomto textu zaměřili především na hodnocení výkonů podle klasifikace. Uvědomujeme si však, že zejména u pískovcových přelezů není číslo jediným měřítkem kvality výkonu. Velký obdiv si zaslouží všichni lezci, kteří se pouštějí do klasických linií s minimem jistění i chytů a zároveň dodržují všechna psaná i nepsaná pískovcová pravidla.

Nesmíme zapomenout ani na druhou stránku skalního lezení – správu skal, vyjednávání povolení apod. To pro lezce zajišťujeme z velké části my – ČHS – v rámci Centrální vrcholové komise (CVK), Oblastních vrcholových komisí (OVK), 262 dobrovolných správců skal a některých oddílů.

Více než 1 300 000 Kč jsme investovali do nákupu jistění, vrcholových krabic, knih a dalšího materiálu pro činnost OVK a správců skal. Již tradičně byl poskytnut také dotovaný materiál pro prvovýstupce, na který ČHS přispěl přes 200 000 Kč.

Dalších vylepšení se dočkala i naše aplikace Skály ČR, kde nyní najdete téměř 110 000 lezeckých cest na 18 000 skal.

Jednou z nejvýznamnějších úloh ČHS v souvislosti se skalním lezením je dojednávání potřebných povolení s příslušnými orgány a majiteli pozemků. Nová povolení jsme vyjednali například pro oblasti NPR Děvín, PR Žďár na Pížešsku, NPR Jizerskohorské bučiny a několik skalek v rámci KRNP, včetně ledopádu v Labském dole určeného pro ledolezení.

Pro členy ČHS jsme také zajistili volný vstup do dvou významných pískařských oblastí – na návštěvnické okruhy Tiských stěn a do Prachovských skal.

Děkujeme firmám Singing Rock a Rock Empire, které dlouhodobě podporují naši činnost ve skalách.

◀ Foto: Radek Votoček v cestě Intermezzo XY Gelöst 9a / autor: Zbyněk Votoček

BOULDERY

Rok 2025 byl na poli českého boulderingu poměrně silný a přinesl výkony, které se bez nadsázky řadí na absolutní světovou úroveň.

Největší pozornost vzbudil přelez **Adama Ondry** *Soudain Seul* 9A ve francouzském Fontainebleau, který se klasifikací pohybuje na samotné dosavadní hranici lidských možností. Na světě existuje jen jeden boulder ve vyšší obtížnosti než 9A, a to *Exodia* 9A+ v Itálii. K tomu Adam přidal hned pět boulderů obtížnosti 8C, přičemž jeden z nich – *Foundations Edge* ve švýcarském Bas-Valais – zvládl dokonce na flash.

Na úroveň 8C se v roce 2025 dostali také další čeští lezci. Například **Lukáš Mokroluský** zaznamenal svůj dosud nejhodnotnější přelez v podobě boulderu *Big Island* 8C ve Fontainebleau. Stejnou obtížnost pokořil hned dvakrát také **Štěpán Volf**, který si zapsal *The Story Of 2 Worlds* 8C ve švýcarském Ticinu a *Valašský expres* 8C v Moravském krasu.

V těsném závěsu se pohyboval také **Vojta Trojan**,

který přelezl *Dreamcatcher* 8B+/8C a během roku posbíral celou řadu dalších špičkových osmiček. Výrazné výkony na úrovni 8B–8B+ a výše zaznamenali také **Honza „Magnus“ Novák**, **Štěpán Stráník** nebo **Jonáš Kopecký**.

V ženské kategorii patřil vrchol opět **Janě Švecové**, která se postarala o mimořádný výkon přelezem boulderu *Mild Abuse of Terminology* 8B+ v Norsku. Jedná se o jeden z nejhodnotnějších českých ženských boulderových přelezů v historii.

Výrazně o sobě dala vědět také **Tereza Širůčková**, která v průběhu roku nejprve pokořila hranici 8A+ a následně přidala boulder *Rustam Direct* 8B na Holštejně. Tím potvrdila, že vedle lezení na laně patří i k absolutní domácí špičce na boulderech.

Skvěle zalezly také **Lucie Stadtherrová**, **Kateřina Zimová**, **Bára Zítková**, **Bára Procházková**, **Nikol Chovanová** a **Michaela Smetanová**. Všechny tyto lezkyně zaznamenaly přelezy za 8A.

ROCK POINT
CLIMBING EXPERT

**PŘES 70 MODELŮ
LEZEČEK**

SCARPA OCUN Evolv
Black Diamond Red Chili LA SPORTIVA

WWW.ROCKPOINT.CZ

Foto: Adam Ondra v boulderu Soudain Seul 9A / autor: Petr Chodura ►

ZÁVODNÍ SKIALPINISMUS

Význam závodního skialpinismu stále roste, ostatně nyní již máme za sebou i jeho olympijskou premiéru. Ta bohužel proběhla bez české účasti, ale kvalifikace unikla naší jedničce Evě Matějovičové jen velmi těsně. O to větší je motivace do dalších let: udělat maximum pro to, aby měl ČHS na příštích ZOH ve Francii svého zástupce. Sportovní svět však netvoří jen olympiáda – a výsledky našich závodníků na mezinárodní scéně v roce 2025 byly skvělé.

Česká reprezentace absolvovala celkem 14 mezinárodních závodů. Nejvýrazněji se prosadila právě **Eva Matějovičová**, specialista na sprint. Eva získala dvě zлата na závodech Světového poháru mládeže (SPM) v Puy-Saint-Vincent a v Malinô Brdo, třikrát se umístila v TOP 10 ve Světovém poháru (SP) a vynikající osmé místo vybojovala v individuálu na Mistrovství světa (MS) v Morgins. V prosinci pak nastoupila do závodu SP v americkém Solitude, kde bojovala o již zmíněnou olympijskou kvalifikaci. Do čtvrtfinále postoupila ze čtvrtého místa, technický problém (stržený pás) ji však o šanci na další postup připravil.

Velmi dobrých výsledků dosahoval **Josef Nakládal** v kategorii U18. Na závodech SPM si připsal pět

umístění v TOP 5 a tři v TOP 10. Českou reprezentaci úspěšně doplňovali také **Filip Matějovič**, **Ondřej Souček** a **Marek Foltýn**.

Na Mistrovství světa kategorií Masters dosáhla významného úspěchu **Marcela Vašíňová**, která zvítězila ve vertikálu a v individuálu obsadila druhé místo.

Závodilo se i na domácí půdě, kde proběhl tradiční **HUDY Český pohár ve skialpinismu**, v rámci něhož se uskutečnilo šest závodů včetně Mistrovství České republiky. Závodilo se převážně v klasickém formátu start-cíl, výjimkou byl únorový sprint v Rokytnici nad Jizerou. Celkovými vítězi poháru i mistry ČR v hlavní kategorii dospělých se stali **Pavel Skalický** a **Tereza Rudolfová**.

V prosinci pak odstartoval další ročník Českého poháru, a to sprintem v Bílé v Beskydech, který byl zároveň Mistrovstvím ČR ve sprintu. Tituly zde získali sourozenci **Eva** a **Filip Matějovičovi**.

Za podporu v oblasti skialpinismu děkujeme firmám Hannah, HUDY a Direct Alpine a dále všem reprezentantům, reprezentačním trenérům, pořadatelům závodů a dalším členům organizačních týmů.

Foto: Eva Matějovičová na MS v Morgins / autor: Antonio Miranda, ISMF ►

ZÁVODNÍ LEDOLEZENÍ

Na mezinárodní scéně opět dominovala **Aneta Loužecká**, která během sezony absolvovala závody napříč několika kontinenty. Ve sprintu získala čtyři medailová umístění – stříbro na Mistrovství Evropy (ME) ve francouzském Champagny-en-Vanoise a také v závodě Masters v kanadském Edmontonu, bronz na Světovém poháru (SP) v Saas-Fee a dále na SP v americkém Longmontu. K tomu přidala stříbro v obtížnosti na Evropském poháru (EP) v nizozemském Utrechtu a dalších deset umístění v TOP 10 v obou disciplínách.

Výborné výsledky zaznamenal také **Matyáš Lienerth**, který získal hned dvě bronzové medaile – v obtížnosti i ve sprintu – na Mistrovství světa mládeže (MSM) v americkém Ouray. Dále v disciplíně obtížnost získal zlato na Evropském poháru mládeže (EPM) v Brně, bronz na EP v Utrechtu a tři další TOP 10 umístění.

Za pozornost stojí i výkony **Olivera Hamerského**, který zazářil ziskem stříbra v obtížnosti, a to na do-

xmácí scéně během EP v Brně a také na EP ve švýcarském Bernu.

Mezi další reprezentanty s kvalitními výsledky patří **Tereza Sukačová, Vojtěch Novozámský a Jan Mikel**.

Na domácí scéně proběhl Český pohár v ledolezení na obtížnost. Dva závody se konaly na Slovensku – v Handlove a v Žilině, v rámci Mistrovství Slovenska (MSR) – a dva v Brně, přičemž jeden byl Mistrovstvím ČR a druhý součástí EP. Tituly mistrů ČR v ledolezení na obtížnost získali **Tereza Sukačová a Oliver Hamerský**. Dostatečná zima a natečené ledy na Ledové stěně Vír také umožnily uspořádat Mistrovství ČR v ledolezení na rychlost, které ovládli Matyáš Lienerth a opět Tereza Sukačová.

Za podporu děkujeme firmám Petzl a Direct Alpine a dále všem závodníkům, pořadatelům a dalším, kteří se podílejí na přípravě závodníků nebo na organizaci závodů.

RUKAVICE STVOŘENÉ PRO PERFEKTNÍ ÚCHOP CEPÍNU

SERAC GAUNTLET se řadí k nejoblíbenějším rukavicím horolezců. Kompletně přepracovaný model navržený pro maximální jistotu při práci s cepíny. Ergonomický střih podporující přirozený úchop a přesnou manipulaci i v náročných podmínkách.

Vyberte ten správný model pro vás

◀ Foto: Oliver Hamerský ve finále EP v ledolezení na obtížnost / autor: Hugo Vincent, O'Bloc

SPORTOVNÍ LEZENÍ

Celkem 52 závodníků bylo v roce 2025 zařazeno do české reprezentace ve sportovním lezení. Česko reprezentovali na 34 mezinárodních závodech, ze kterých přivezli 18 medailí a 34 umístění v TOP 10.

Jedním z nejvýraznějších výkonů roku se stal výsledek **Lukáše Mokroluského**, který potvrdil svůj mimořádný talent hned několikrát. Na Světovém poháru (SP) v boulderu v Innsbrucku postoupil do semifinále a dosáhl neuvěřitelného 10. místa v konkurenci světové elity. Lukáš ovšem stále spadá také do mládežnických kategorií (U19), a tak není divu, že skvělých úspěchů dosáhl i na Mistrovství světa mládeže v Helsinkách (MSM), kde vybojoval titul vicemistra světa v obtížnosti a přidal také finálovou 7. příčku v boulderu. Stříbro v boulderu získal dále na Mistrovství Evropy mládeže (MEM) v italském Curnu. Lukáš se tak definitivně zařadil mezi největší naděje českého lezení.

Skvělý comeback předvedl **Jakub Konečný**, který se k závodění vrátil po dlouhé pětileté pauze. Kuba zahájil sezónu semifinálovou účastí na závodě SP v obtížnosti v Innsbrucku, kde obsadil 19. místo, a na dalších SP dokázal výsledek ještě vylepšit. Ve slovinském Koperu skončil 16. a v Madridu se dokonce probojoval do finále mezi absolutní světovou špičku a získal 8. místo.

Samostatnou kapitolu představuje **Adam Ondra**. V průběhu roku startoval jen na několika závodech. Na SP v obtížnosti v Koperu postoupil do finále a obsadil 7. místo, na MS v Soulu se probojoval do semifinále a obsadil 15. místo, stejně jako na boulderovém SP v Praze. V říjnu pak ovládl prestižní závod Rock Master v Arcu, kde po vítězných duelech v obtížnosti získal další titul této tradiční akce.

Do semifinále SP se opakovaně probojoval také **Martin Stránil**, který se na mezinárodní závodní scéně drží již přes 20 let a svou výkonnost stále posouvá kupředu. Nejlepším Martinovým výsledkem roku 2025 bylo semifinálové 12. místo na závodě SP v obtížnosti v Chamonix.

Výrazně o sobě dal vědět také **Jan Štípek**. Na Evropském poháru (EP) v obtížnosti v Campitellu di Fassa postoupil až do finále a obsadil výborné 4. místo. Bronz vybojoval na MEM v obtížnosti v Žilině (U19) a finálovou účast přidal i na dalších evropských závodech.

Zkušenou oporou reprezentačního týmu zůstala **Michaela Smetanová**, která dosáhla jednoho z historicky nejlepších českých ženských výsledků na závodě SP – v Innsbrucku skončila těsně za branami finále obtížnosti na 9. místě. Semifinále dosáhla také na SP v obtížnosti na Bali a na EP v Toulouse vybojovala 3. místo.

Mimořádného úspěchu dosáhla dále **Arina Jurčenko**, která se stala mistryní Evropy mládeže v obtížnosti (U21) v Žilině. Zapůsobila ale také v dospělých kategoriích, a to zejména 5. místem na EP v obtížnosti ve francouzském Toulouse.

Velmi silnou sezónu měla také mladá závodnice **Adéla Bodanská**. Ta na MEM v boulderu v Curnu vybojovala svou první mezinárodní medaili – bronz. K tomu přidala dvě čtvrtá místa na závodech EPM (Graz, Sakuró) a další finálové účasti.

V paralelení pokračoval ve stabilních výkonech **František Rys**. Na SP v Salt Lake City obsadil 4. místo, v Innsbrucku 8. místo a na EP v Lavalu skončil pátý. Na mistrovství světa v Soulu vybojoval 7. místo.

Skvělých výsledků dále dosáhli například **Šimon Potůček**, **Tereza Širůčková**, **Viktorie Konečná**, **Natálie Paarová**, a **Adéla Koňářiková**.

Zvláštní pozornost si zaslouží také jeden konkrétní závod SP, a to ten pražský **climbingworldcup.cz**, který jsme pořádali již potřetí v řadě. Závod se konal 7.–8. června a byl to intenzivní víkend plný neuvěřitelných sportovních výkonů, úžasných fanoušků, ale i složitých výzev. Po celou dobu konání jsme se potýkali s nepříznivým počasím, které opakovaně uzavřelo celý areál závodu a nakonec znemožnilo odstartovat nedělní finále žen. Vítězi závodu se stali Francouzi Mejdí Schalck a Oriane Bertone.

Foto: Lukáš Mokroluský stříbrný na MSM v obtížnosti / autor: Petr Chodura ►

A nyní již k českým závodním ligám. V první lize, kterou je **Český pohár**, bylo uspořádáno celkem 20 závodů napříč disciplínami i kategoriemi. Součástí této ligy jsou také mistrovské závody, jejichž vítězi se v roce 2025 stali **Martin Stráník** a **Michaela Smetanová** (obtížnost), **Lukáš Mokroluský** a **Arina Jurčenko** (boulder) a **Lucie Mrázová** a **Ihor Pichka** (rychlost). Přehled mistrů ve všech kategoriích najdete na vedlejší stránce.

Na nižších výkonnostních úrovních se konaly **PETZL 2. liga** a **3. liga**, dohromady čítající 26 závodů. Pro úplné začátečníky a hobby lezce jsme také otevřeli oblastní ligu, do které se zapojily oddíly s téměř 80 závody.

A aby toho nebylo málo, na poli tuzemských závodů proběhl také již tradiční **Školní boulder pohár**.

Do kvalifikací se zapojilo skvělých 142 škol, 1 674 dětí a 11 sportovišť po celé republice: od Prahy, Brna, Pardubic a Ostravy až po nová centra v Liberci či Vrchlabí. Semifinále a velké finále proběhly 6. června 2025 na Letenské pláni v Praze v rámci SP, což soutěži dalo zcela nový rozměr. Bohužel, stejně jako samotný závod SP, i finále ŠBP ovlivnilo počasí. I přesto věříme, že si děti závod užily naplno.

Děkujeme všem partnerům, kteří v roce 2025 podpořili naše aktivity ve sportovním lezení – firmám Rafiki, Rock Point, Auto Podbabská, Petzl, Tendon a Národní sportovní agentuře. Dále všem závodníkům a reprezentantům za jejich účast a výkony a také všem, kteří se podíleli na přípravě tuzemských závodů. Stejně tak děkujeme našim reprezentačním trenérům a dalším externistům.

◀ Foto: Michaela Smetanová na MČR v obtížnosti / autor: Petr Chodura

HUDY A VAGÓN

Čestní členové ČHS

JINDŘICH „HUDY“ HUDEČEK

*(1964)

Hudy vyrůstal v Hřensku, v bezprostřední blízkosti skal, ale tu pravou touhu po lezení v něm nakopla „až“ knížka Trůny bohů o dobývání himálajských vrcholů. Od 13 let intenzivně prolézal Labské údolí a rychle se vypracoval k přelezům těch nejtěžších cest, ke kterým začal přidávat také vlastní prvovýstupy.

V devatenácti letech se stal členem českého reprezentačního družstva, díky čemuž se dostal do zahraničních hor. Během několika let tak nasbíral řadu alpinistických a lezeckých úspěchů, například v Julských Alpách, Yosemitech či Andách. Později se soustředil zejména na sportovní lezení a jako první získal pro Česko medaile (stříbro a bronz) v závodech Světového poháru v lezení na obtížnost. Dodnes patří mezi nejtalentovanější a nejuniverzálnější české lezce. Několika lezeckých úspěchů dosáhl také po boku Standy „Vagóna“ Šilhána.

Po roce 1989 propojil své dlouholeté lezecké zkušenosti s podnikavostí a založil v Hřensku firmu HUDYsport, původně malý specializovaný obchod s horolezeckým a outdoorovým vybavením, který se stal jednou z nejvýznamnějších outdoorových společností v Česku.

Aby toho nebylo málo, Hudy má na svědomí také několik dalších úspěšných firem a sportovní úspěchy i v motosportu, kde se účastnil mistrovství světa i legendárního závodu 24 hodin Le Mans.

Horolezecké úspěchy a přínosy

Na 80 prvovýstupů na českých skalách, zejména pískovcích

Prvovýstup Rákoska IXc/Xa, Klokočí

- spolu se Stanislavem Šilhánem (oceněno Výstupem roku 1985)

Druhý zimní přelez severní stěnou Triglavu, Slovinsko (1983)

První československý sólo výstup na El Capitan, Yosemite - The Nose 5.8, 1 000 m (1983)

Prvovýstup na Marmoladu, Dolomity - Wasserstreifen VII (1985)

- spolu se Stanislavem Šilhánem (oceněno Výstupem roku 1985)

První sólo výstup na Yerupaja, 6 635 m n. m., Peru (1986)

Prvovýstup na Aguja Poincenot, Patagonie - Invisible Line 7a / A1, 400 m (2015)

- Oceněno Čestným uznáním, Výstupy roku 2015

2. místo na Světovém poháru v lezení na obtížnost, Ukrajina (1989)

3. místo na Světovém poháru v lezení na obtížnost, USA (1989)

Zařazení mezi čestné členy ČHS v roce 2025

STANISLAV „VAGÓN“ ŠILHÁN

21. 12. 1954 – 1. 11. 2008

Standa Šilhán začal s lezením v Jizerských horách v roce 1970 a během následujících let se vypracoval mezi nejvýraznější české lezce své generace.

Přezdívku „Vagón“ mu přišli prachovští lezci, když Standu nahnali do přísné části El Condor Pasa na Rektorkách a on se do toho vrhnul bezhlavě jak utržený vagón. A takový prostě byl – díky energii, stylu a lehkosti, s jakou se vrhal (nejen) do lezeckých úkolů, se k němu tahle přezdívka skvěle hodila.

Vybudoval si reputaci odvážného a kreativního lezce. Je autorem a spoluautorem stovek prvovýstupů na českých a německých pískovcích, zejména v Českém ráji. Sám si nejvíce vážil těch z prvopočátků svého lezení, kdy každý nový prvovýstup byl bojem o přežití. Lezecké zkušenosti ze skal přenesl velmi brzy do hor i velehor, kde zaznamenal mnoho úspěchů v podobě hodnotných výstupů, prvopřelezů a také prvovýstupů. Absolvoval deset expedic do Himálaje a stanul na vrcholech čtyř osmitisícovek.

Standa se však věnoval horolezectví i mimo skály a hory. Byl zakladatelem a majitelem firmy Vertical Sport v Jablonci nad Nisou a dlouhá léta se angažoval v rámci Českého horolezeckého svazu – jako trenér, člen komise alpinismu, člen metodické komise a v neposlední řadě i člen Výkonného výboru.

Zemřel náhle 1. listopadu 2008 ve věku 53 let.

Horolezecké úspěchy a přínosy

Stovky prvovýstupů na českých (a německých) skalách, zejména pískovcích

Prvovýstup Rákoska IXc/Xa, Klokočí

– spolu s Jindřichem Hudečkem (oceněno Výstupem roku 1985)

Výstupy na čtyři osmitisícové hory:

Dhaulagiri 8 167 m n. m. (1990), Cho Oyu 8 201 m n. m. (1994),

Shisha Pangma 8 027 m n. m. (1995), Gasherbrum I 8 068 m n. m. (1997)

Prvovýstup na Velký Kežmarský štít, Tatry – In memoriam J. Čondla a P. Roseho V / A2 (1974)

Prvovýstup na Zadnú baštu, Tatry – Satanova plotna V / A3 (1975)

Prvovýstup na Piz Cengalo, Bergell – Československá cesta VI / A0 (1978)

První zimní výstup na Civettu, Dolomity – Cesta přátel V / A2 (1980)

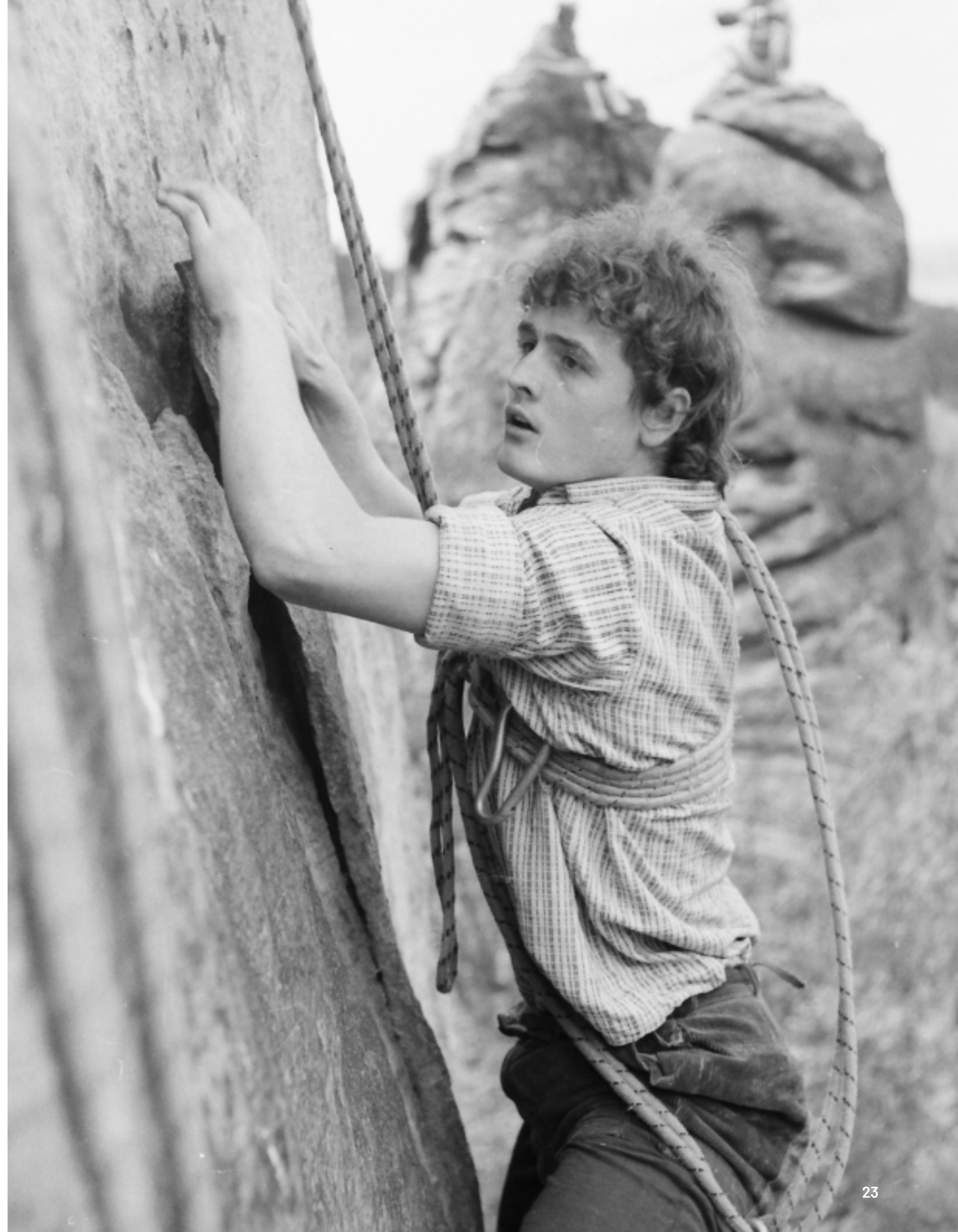
Prvovýstup na Marmoladu, Dolomity – Wasserstreifen VII (1985)

– spolu s Jindřichem Hudečkem (oceněno Výstupem roku 1985)

Prvovýstup na Les Droites, Alpy – Chamonix – Česká cesta V / A1 (1983)

Prvovýstup na Shkharu 5 193 m n. m., Kavkaz – Česká cesta V (1986)

Zařazení mezi čestné členy ČHS v roce 2025 – in memoriam

MLADÍ, ALE ŠIKOVNÍ

O Mladých horalech už jste nejspíš slyšeli, ale pokud ne, teď je ten pravý čas se o nich něco dozvědět! Outdoorový závod ČHS Mladí horalové totiž v posledních dvou letech nabral na obrátkách a stala se z něj opravdu seriózní závodní záležitost, která láká stále větší množství dětí z lezeckých oddílů.

Závod vznikl před devíti lety s cílem vytvořit pro děti a mládež se zájmem o hory a skály soutěžní, ale kooperativní prostředí, které je připraví na výzvy a situace, se kterými se horolezci běžně setkávají.

Koncept je poměrně jednoduchý – čtyřčlenná (v oblastních kolech dvoučlenná) družstva mají za úkol proběhnout několikakilometrovou trasu, během níž plní zadané úkoly a prokazují své schopnosti. Délka trasy a její terén jsou samy o sobě zkouškou fyzické zdatnosti a orientace. Připravené úkoly pak mají prověřit závodníky z hlediska lezecké techniky, bezpečnosti, první pomoci i dalších pro horolezce zcela nezbytných aspektů, jako je například týmová spolupráce.

Prvních sedm let měl závod jen jedno kolo – finále, které vždy probíhá v jiné oblasti a spolupořádá jej jiný oddíl. V roce 2024 jsme formát zkušebně rozšířili o oblastní kola. Část oddílů si v nich zajistila přímý postup, zbývající místa byla obsazena na základě přihlášek.

O rok později, v roce 2025, už kvalifikační systém fungoval naplno a stal se jedinou cestou do závěrečného závodu. Uskutečnilo se celkem osm oblastních kol a zúčastnilo se jich 322 závodníků z 38 oddílů. Ti nejlepší postoupili do finále, které bylo vůbec poprvé také **mistrovstvím ČR mládeže v horolezecké všestrannosti**, a motivace závodníků tak byla opravdu veliká.

V roce 2025 se k nám navíc přidal generální partner závodu. Díky jeho podpoře čekají na vítěze skvělé ceny, pořadatelé mají k dispozici materiál na zajištění jednotlivých kol a celá série nese název TENDON Mladí horalové.

A JAK TAKOVÉ MČR PROBÍHÁ? VYDEJ SE S NÁMI NA TRASU MLADÝCH HORALŮ.

PŘED STARTEM

Ještě než tým vyráží na trasu, musí si vyzvednout startovní číslo, čip, projít kontrolou povinné výbavy a seznámit se se závodní trasou. Čip slouží ke stopování času na trase – je potřeba si s ním pípnout při startu, po doběhnutí do cíle i na každém stanovišti. Takže „píp“ a běžíme!

POŘADÍ DISCIPLÍN

Pořadí disciplín není pevně dané a vždy se přizpůsobuje oblasti, ve které závod probíhá. Také samotný průběh a organizace jednotlivých disciplín se může mírně lišit.

PRVNÍ POMOC

Znalost první pomoci je extrémně důležitá a měla by patřit mezi základní dovednosti každého, ať už je horolezcem, či nikoliv. Ovšem v horách, kde je situace v případě zranění často zhoršená nepřístupností terénu či vzdáleností od civilizace, je důležité umět zachovat chladnou hlavu a postupovat tak, aby byla poskytnuta co největší pomoc. V rámci závodu jsou týmy vystaveny simulaci úrazu, který se může stát v lezeckém prostředí (skála, stěna). U hodnocení závodního týmu je nejdůležitější především to, aby zareagoval, ale zároveň myslel na své vlastní bezpečí. Až poté se posuzuje, zda je navržené ošetření funkční. Je důležité, aby závodníci dokázali o zranění a jeho vzniku přemýšlet, uměli improvizovat a přenést své zkušenosti ze závodu do reálného života.

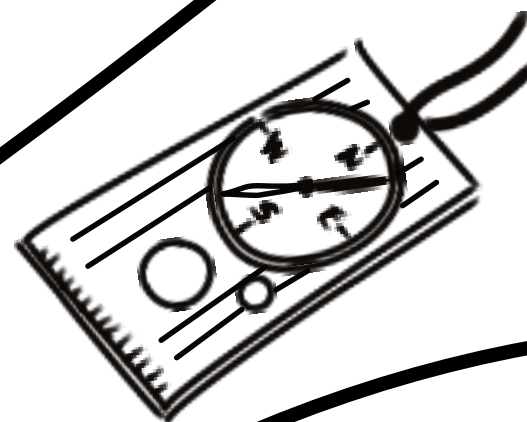

ORIENTACE A TERÉNNÍ BĚH

Správná orientace v terénu je zcela nezbytná, ať už se člověk vydává na jakékoliv outdoorové dobrodružství. V horách to platí dvojnásob.

Závodníci absolvují trasu podle dodané mapy, použít mohou také buzolu, díky které se orientují podle azimutů rozmístěných po trase, a také aplikaci Mapy.com.

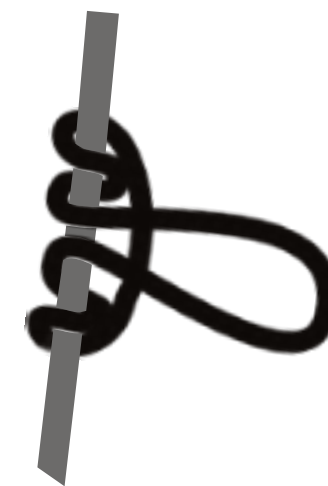
Dobrá orientace samozřejmě přispívá k lepšímu času, který je v závodě hodnocen jako samostatná disciplína.

PRUSÍKOVÁNÍ A UZLOVÁNÍ

Jednou ze základních technik, které je nutné znát a umět při lezení v horách, je prusíkování. Díky jednoduchému uzlu (prusíku) a technice mohou závodníci stoupat vzhůru přímo po laně, což se může hodit v mnoha případech, ať už v rámci samotného výstupu nebo třeba záchranné akce.

Mladí horalové musí prokázat znalost této techniky tím, že během časového limitu vyprusíkují po nataženém laně do předem stanovené výšky, a to za dodržení všech bezpečnostních pravidel a se správně navázaným prusíkem. Mimo to musí prokázat také znalost dalších pro horolezce nezbytných uzlů. Na jejich provedení mají časový limit a vážou je ve dvojici štafetovým způsobem, tedy střídají se po uzlu.

Nyní se sečtou všechny body, které tým nasbíral, a o vítězích je jasno. Výsledky jsou důležité, ale skutečným vítězstvím je všestrannost, odpovědnost a týmový duch, který si mladí horalové odnášejí dál do svých lezeckých cest.

STAVBA STANU

Počasi v horách umí být pěkně nevyzpytatelné, a proto je dobré umět rychle zareagovat a schovat se před nepříznivými vlivy, jako jsou déšť, sníh či vítr. Takovou situaci v závodě simuluje disciplína stavba stanu, kdy tým musí co nejrychleji postavit stan tak, aby stoprocentně plnil svou funkci.

LEZENÍ A SLAŇOVÁNÍ

Lezení je jedním z hlavních prvků, které odlišují horolezce od vysokohorských turistů. Při lezení v horách je samozřejmě důležité znát metodiku a všechny potřebné techniky, jejichž znalost prokazují závodníci v ostatních disciplínách. Ovšem i samotné lezení ve smyslu fyzického výkonu výrazně ovlivňuje hodnotu výstupu.

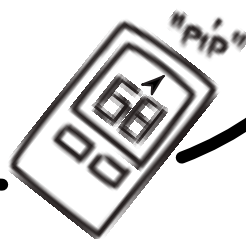
Závodní tým se rozdělí na dvojice a vybere si z lezeckých cest, které jsou pro závod připraveny. Jeden jistí, druhý leze a následně se vystřídají. Čím těžší cestu vylezou, tím více bodů tým získá. Na lezení mají určený čas, během něhož mohou vylézt i více cest. Podmínkou je, že každý musí vylézt alespoň jednu. Vzhledem k bezpečnosti se leze stylem top rope.

Slaňování je další pro lezce zcela nepostradatelnou technikou. Používá se k sestupu tam, kde není možné sestoupit pěšky. Důraz se klade na správné a bezpečné provedení přípravy i kontroly slanění s prusíkem. Slaní postupně všichni členové týmu.

LANOVÉ PŘEKÁŽKY

Lanové překážky jsou oblíbeným prvkem, který prověří obratnost závodníků i schopnost kooperace. Zatímco jeden člen týmu překonává překážku, ostatní mu poskytují záchranu v podobě spottingu (zachycení a usměrnění případného pádu). Na jednotlivých překážkách se postupně vystřídají všichni členové týmu.

PRÁCE S LAVINOVÝM VYHLEDÁVAČEM

Zasněžené hory představují riziko v podobě lavin. Proto není radno při pohybu v zasněžených svazích podceňovat význam lavinového vyhledávače. Závodníci musí svou znalost práce s vyhledávačem prokázat v simulovaném laviništi, kde jsou ukryty „vysílače“.

Vyrábíme produkty pro tvůj vertikální svět.

Jsme lezci, kteří pracují pro lezce.

www.singingrock.cz

ROZHOVOR ANETA LOUŽECKÁ

Nenápadná postavou, ale obrovská svými výkony. Aneta Loužecká dnes patří k nejméně známým tvářím světového ledolezení a je důkazem, že i ten největší „zmrzlík“ může v ledu najít svou cestu na vrchol.

Když se Anet v osmnácti letech rozhodla, že ze sportovního lezení přeseďlá na cepiny, drtila stále dokola pár kamenných a dřevěných chytů na holešovické stěně Mamut. Když už jí to přestalo stačit, dala se do budování vlastního tréninkového centra u rodičů na půdě, ke kterému přibyla také rychlostní stěna na fasádě jejich domu. Do tréninku dává 200 % a je perfektním příkladem toho, že když se spojí zarputilost a dřina, výsledky mohou být fenomenální.

Anet, hned na začátek – kde se teď v životě nacházíš a změnil se ti nějak v posledních letech?

Myslím si, že vše je více či méně při starém. Když zrovna nevisím na cepínech, ať už na tréninku nebo na závodech, pravděpodobně mě najdete v práci – v zoo. Možná jediný rozdíl je, že jsem v ledolezení začala trénovat některé naše juniory – Vojtu a Ondru Novozámské a Aničku Šťastnou.

To je super, že to předáváš dál. Přistupuješ k nim stejně, jako přistupovali trenéři k tobě, nebo jsi zvolila jinou cestu?

Za svoji lezeckou kariéru jsem vystřídala několik trenérů – od Libora a Lucky Hrozových až po Rusku Mariji Tolokoninu. Některé tréninkové věci jsem asi určitě přejala a předávám je teď dál, obecně si ale myslím, že ke světečům mám svůj vlastní přístup.

Co pro tebe nyní ledolezení znamená? Je to něco, pro co žiješ a čemu jsi ochotná hodně obětovat, abys byla nejlepší, nebo je to spíš něco, co už děláš pro radost a proto, že tě to baví?

Ledolezení pro mne znamená opravdu hodně. Rozhodně pro něj žiju, ale neřekla bych, že mu musím přinášet nějaké zásadní oběti, protože je to něco, co opravdu miluji a dělám to moc ráda. Tedy neznamená to, že si občas, když přijdu pozdě večer

z práce a vím, že mě čeká několikahodinový trénink v zimě na půdě, nezanadávám nebo nepostěžuji... Ale to, myslím, patří ke každému sportu.

Ty jsi s ledolezením začala, protože jsi vzhlížela k Lucce Hrozové. Zamilovala sis ten sport na první vyzkoušení, nebo jsi si vztah k němu musela vybudovat?

Zamilovala jsem si ho okamžitě. Jen ten sport si naopak „na první dobrou“ nezamiloval mě. Pokud se budeme bavit o mých úplných začátcích, tak asi neexistuje věc, ve které bych byla horší než právě v lezení s cepiny. První sezonu jsem byla všude úplně poslední, bez ohledu na disciplínu nebo věkovou kategorii. O to motivovanější jsem ale do tréninků byla. Jsem hodně soutěživá, takže jsem to tenkrát brala jako obrovskou výzvu. A naštěstí se ta poslední místa časem zlomila.

Pamatuješ si na pocity po svém úplně prvním závodě? Kdy a kde to bylo?

Bylo to juniorské mistrovství světa v Lichtenštejnsku. Poté, co jsem byla beznadějně poslední v obou disciplínách, jsem byla hodně zklamaná a pamatuji si, že jsem probřečela celou cestu domů. Zároveň jsem se ale v ten moment velmi paličatě rozhodla, že budu makat tak dlouho a tvrdě, že mi to třeba jednou půjde.

Foto: Aneta na SP v Champagny-En-Vanoise 2025 / autor: Julia Roger-Veyer, UIAA ▶

Předtím jsi se závodně věnovala sportovnímu lezení. Je to podle tebe důležitá průprava, nebo je ledolezení úplně o něčem jiném?

Myslím, že je to průprava, ze které rozhodně dodnes těžím a která mi minimálně v začátcích hodně pomohla. Z hlediska síly, vytrvalosti a lezeckého pohybu se rozhodně hodí mít už „na čem stavět“, než s ledolezením začnete. Na druhou stranu je to, jak říkáš, disciplína od sportovního lezení hodně odlišná. Nemusím mít silné prsty, zato je ale potřeba mít silné velké svalové skupiny, dobrou výbušnost, stisk a hlavně nekonečnou vytrvalost. Nejkomplikovanější je ale správná technika a zkušenosti. Když jsem v 18 letech na cepíny ze sportovního lezení přecházela, byla jsem jako správný teenager trochu namachrovaná a myslela si, že když jsem v repre ve sportovním lezení, cepíny budou naprostá brnkačka. Hřebínek mi spadl velice rychle, nateklo mi v prvních třech krocích tak, jako snad nikdy předtím.

Zajímalo by mě, jak jsi to vlastně měla se sportem od malička. Jsi ze sportovní rodiny? Vedli tě k tomu rodiče?

Moje mamka měla sport vždycky moc ráda, ale nikdy ho nedělala závodně. Když přišel úraz na lyžích a skončila v invalidním důchodu, musela se sportem nadobro přestat. Já jsem jako malá dělala krasobruslení a balet. Ale jednak mě to více táhlo ke zvířatům a zoo a za druhé jsem byla lapač na maléry, průšvihy a kuriózní úrazy už od mala. Stačilo projít kolem tělocvičny a měla jsem sádru. Zhruba v osmi letech jsem proto přestala i s baletem a od té doby de facto „vyrůstala“ v zoo. Kdybyste tenkrát komukoli řekli, že se jednou budu vrcholově věnovat sportu, bral by to jako skvělý vtíp a ťukal by si na čelo.

Od krasobruslení a baletu je to k cepínům docela otočka. Nechybí ti v ledolezení ženskost nebo nějaká elegance?

Myslím, že pohyby v ledolezení jsou často naopak velmi elegantní. Navíc si spoustu elegantnosti a „ženskosti“ můžu vynahradiť nošením růžové barvy na helmě, sedáku, cepínech a vlastně úplně veškerém vybavení (smích).

Doma tě hodně podporují, vidím to především u tvé mamky. Jak tu její podporu v průběhu tvé lezecké kariéry vnímáš?

Maminka mě podporovala od samého začátku, ač sama lezec není. Kdyby nebylo jí, nikdy bych se nedostala tam, kde jsem teď. Ať už to byly hodiny a hodiny jistění, když jsem závodila ve sportovním lezení, nebo i v dnešní době, kdy mě pro změnu po večerech jistí při mých trénincích na rychlost. Co se mi na mamce moc líbí, je fakt, že moje závody nikdy extrémně neprožívala. Samozřejmě kouká na livestreamy a má velkou radost, když se mi někde zadaří, ale nikdy nebyla jedním z těch rodičů,

kteří by své dítě do sportu, závodů a výkonu nutili. Naopak se mě vždycky snažila brzdit.

Když by sis mohla vybrat jeden sport na světě, který bys chtěla dělat bez ohledu na finanční náročnost či na to, zda jsou pro něj v Česku podmínky, bylo by to stále ledolezení, nebo něco jiného?

Bylo by to stále ledolezení! Jen bych si moc přála, abychom tu měli ledovou stěnu, na které bych mohla trénovat rychlost. A protože denně jezdím na skateboardu, ráda bych si v případě, že bychom měli moře, zkusila surf.

Ledolezení je z lezeckých disciplín asi nejvíce individuální, i vzhledem k tomu, že jej dělá málo lidí. Nechybí ti občas takové to komunitní lezení, co zažívají sportovní lezci a boulderisti?

Ze začátku mi to chybělo hodně. Přeci jen jsem dennodenně trénovala dlouhé hodiny sama na své stěně na půdě. Teď mám ale kamarády ledolezce všude možně po světě a často se na tréninkové pobyty a soustředění vzájemně navštěvujeme. Závodní ledolezci jsou jedna taková velká rodina a to je jeden ze zásadních faktorů, proč mám tenhle sport tolik ráda. Navíc i u nás v Česku se za poslední roky ledolezecká scéna rozšířila natolik, že teď už sama netrénuji skoro nikdy.

Myslíš, že jsou (ledo)lezci víc kooperativní než kompetitivní? Nebo je to na té nejvyšší úrovni jedno a i u nich jde především o výhru?

Samozřejmě, jako v každém jiném sportu, i v ledolezení chce každý vyhrát. Přesto si ale myslím, že jsou ledolezci velmi kooperativní a opravdu si navzájem pomáháme. Kroky a „bety“ si vyradíme i v případě, že jsme opravdu přímí soupeři.

Mluví se o tom, že ledolezení by mohlo být v budoucnu také zařazeno mezi olympijské sporty. Jak to nyní vypadá?

Ledolezení je momentálně ve finálním výběru pro zařazení mezi olympijské sporty na olympiádě ve Francii v roce 2030. Vzhledem k tomu, že právě Francie má tento sport jako hodně srdeční záležitost a francouzská reprezentace vozí pravidelně medailová umístění, je velká snaha ledolezení na olympiádu skutečně dostat. Finální rozhodnutí by mělo padnout už v červnu 2026.

Bylo by to něco, po čem bys hodně toužila?

Je to můj úplně největší sen. Ale myslím, že tak to má s účastí na olympiádě většina sportovců.

Už nyní jsi dlouhodobě označovaná za nejlepší českou ledolezkyň a vkládají se do tebe obvykle velké naděje. Má to na tebe vliv, ať už negativní nebo pozitivní?

Moc si tohohle označení vážím. Vždycky, když mi někdo napíše, že třeba koukal na livestream a fandil, mám z toho obrovskou radost. Poté, co jsem v roce 2024 vyhrála mistrovství světa, cítila jsem se v loňské sezóně hodně pod tlakem. Těsně před sezónou jsem navíc vlastní chybou přestala víceméně vidět na pravé oko. Celou sezónu jsem na sebe kladla velké nároky, byla ve velkém stresu a dělala chyby. Letos jsem na tom naštěstí mentálně o poznání lépe. Po loňsku jsem si uvědomila, že lezu a závodím sama pro sebe a pro svoji radost, a od té doby jsem mnohem méně nervózní.

Když už jsi našla zranění – jak na tom nyní s tím okem jsi a co nejhoršího se ti v ledolezení přihodilo?

Na dálku nevidím prakticky nic, při posledním měření jsem měla 8 dioptrií. Zároveň na něj nemám periferní vidění. Zvykla jsem si ale natolik, že mě to de facto vůbec neomezuje ani v osobním, ani ve sportovním životě. Nejhorší zranění při ledolezení byla pravděpodobně nejruznější bodnutí při rychlosti. Jednou jsem se sekla do kostí na palci, vloni v létě jsem si propíchla dlaň skrz naskrz. Vážná zranění (musím zaklepat) se mi ale naštěstí při ledolezení vyhýbají.

Nemáš kolem sebe tak velkou systémovou podporu jako například sportovní lezci, a pokud se něco nezměnilo, trénink a všechny jeho aspekty si řídíš převážně sama. Řešíš například kompenzační aktivity, mentální přípravu, stravu, regeneraci... nebo prostě „jen“ makáš?

Řeším. Mám mentální koučku/terapeutku, která mi s mentální stránkou okolo závodů hodně pomohla. Tréninky, regeneraci, stravu a všechno ostatní si sestavuji sama. Baví mě si tyhle věci sama načítat, studovat a zkoušet. Za ty roky už svému tělu myslím dobře rozumím a vím, co potřebuje, abych na závodech mohla podat co nejlepší výkon.

Je právě ten tlak po výhře MS něčím, na čem jsi se svou mentální koučkou pracovala?

Rozhodně. Byla to jedna z hlavních věcí, které jsme spolu probíraly.

Přemýšlela jsi někdy, jestli ten zářah, do kterého jsi se dostala, nemůže negativně ovlivnit budoucí zdraví?

Obecně si myslím, že žádný vrcholový sport nelze dělat 100 % zdravě. U mě byl jeden čas problém, že jsem v zoo pracovala na plný úvazek, abych si sezónu vůbec mohla finančně dovolit odzavodit. Vstávala jsem denně ve 4 hodiny ráno, domů přijížděla kolem 8 hodiny večer a trénovala do jedné hodiny ráno. Vydržela jsem to takhle 2,5 roku. Pak už jsem poznala, že to moje tělo déle nezvládne a od té doby mám poloviční úvazek.

Jak se to projevovalo, co bylo tím finálním impulsem, kdy jsi si řekla, že takhle už dál ne?

Věděla jsem, že tímhle stylem už to déle zkrátka nevydržím. Spánek mi chyběl a byla jsem fyzicky i psychicky stále více unavená. Po sezóně 2023/24 jsem si řekla, že další sezónu už takhle nezvládnou a musím to do podzimu nějak vyřešit. Což se stalo a v říjnu jsem poté začala pracovat na poloviční úvazek.

A i přesto – máš vůbec čas na osobní život?

Jestli se ptáš, jestli s někým randím, tak ne, momentálně jsem single (smích). Během sezóny to s časem samozřejmě trochu dře. Mám ale skvělé kamarády, kteří vědí, že do kina ani na večeri si s nimi časově dojít nezvládnou, a tak když jsem v ČR, navštěvují mě třeba na trénincích nebo se mnou jezdí na závody.

Pracuješ v ZOO a zvířata jsou tvoje další vášeň, co přesně děláš a jaké máš v této oblasti plány do budoucna?

Momentálně pracuji jako chovatelka tasmanických čertů, vombatů, luskounů nebo třeba ledních medvědů. Je to práce časově i fyzicky hodně náročná, ale za nic bych ji neměnila. Moc si vážím možnosti pozorovat tyto jedinečné druhy na dennodenní bázi. Navíc pracuji v zoo také jako průvodkyně a hodně mě těší, když mohu předat informace o zvířatech dál, upozornit na to, jak jsou ohrožena, a třeba tím jen malinko přispět jejich ochraně. Myslím, že dnes není jediný ledolezec na světě, který by nevěděl o tasmanických čertech (smích).

Foto: Zlatá Anet na MS v ledolezení na rychlost – Edmonton 2024 / autor: Slobodan Mišković, UIAA ►

HLÁŠENÍ NEHOD

I MALÁ NEHODA MŮŽE HODNĚ ZNAMENAT

Lezení přináší svobodu, radost, ale i určitou míru rizika. Tomu předcházíme zejména neustálým zlepšováním metodiky, ale největším přínosem je vždy ponaučení z konkrétních situací a zkušeností.

ČHS proto sbírá hlášení úrazů i bezpečnostních incidentů prostřednictvím jednoduchého formuláře. Příchozí hlášení následně anonymizujeme a využíváme je pro statistické vyhodnocení, analýzu a tvorbu aktuálních metodických doporučení.

Zatímco v zahraničí má organizované hlášení nehod dlouhou tradici, v Česku jsme dosud často spoléhali na neformální sdílení zkušeností. Skvělým příkladem organizace pracující s hlášením nehod je American Alpine Club, který každoročně publikuje *Accidents in North American Climbing*, a to už od roku 1948. Případy jsou zde rozebrány tak, aby z nich ostatní lezci vytěžili praktické poučení. Podobně britský British Mountaineering Council provozuje databázi incidentů a near-miss (pozn.: termín pro označení situací, kdy reálně hrozila nehoda, ale nakonec se nestala), do které může přispět kdokoli. Smysl zůstává stejný: zachytit opakující se vzorce dřív, než se z nich stanou těžké úrazy.

CO NEJČASTĚJI VEDE K VÁŽNÝM INCIDENTŮM?

Zahraniční databáze a analýzy ukazují poměrně konzistentní příčiny nehod a pochybení (incidentů) v horolezectví. Obvykle nejde o smůlu, ale o kombinaci drobných faktorů, které se sejdou ve špatný moment. Příčiny vážnějších nehod se opakují ve čtyřech okruzích.

- **Prvním** jsou chyby v systému jištění. Typicky nesprávné navázání na lano, kdy je uzel nedovázaný nebo nedotažený, dále chybné ovládnutí jisticího prostředku, vycvaknutí lana z jistítka při jištění prvolezce, případně situace, kdy je při spouštění použito příliš krátké lano.
- **Druhým** okruhem jsou pády a dopady. Patří sem nevhodné dopady při boulderingu – například s překlopením či rotací těla, dopad mimo dopadovou plochu, nepozornost při sestupu z boulderů nebo třeba pád na zem při sportovním lezení.
- **Třetím** oblastí je materiál a prostředí. Tedy uvolněné nebo ulomené chyty na stěně i na skále, opotřebené či poškozené lano, poškozené jisticí body nebo postupové jištění a také podcenění podmínek, jako je bouřka, chlad nebo složitý sestup.
- **Čtvrtým** opakujícím se tématem je komunikace. Často jde o nedorozumění na štandu, při spouštění nebo v jiných klíčových okamžicích, případně o situace, kdy v rozhodující chvíli převládnu předpoklady místo jasné a potvrzené domluvy.

INCIDENT NEMUSÍ BÝT ÚRAZ!

Incident je i situace, kdy se nic nestalo, ale mohlo: chyba v navázání odhalená partnerem, včas zaregistrované příliš krátké lano při spouštění, vycvaknutá expreska, pád s dobrým dopadem bez následků, nedotažený zámek karabiny a podobně. Právě takové situace jsou pro prevenci zlatem: ukazují slabá místa v našem systému bezpečnosti bez toho, aby někdo zaplatil vysokou cenu.

PROČ JE HLÁŠENÍ DŮLEŽITÉ?

I několik desítek hlášení dokáže odhalit, které chyby se v praxi opakují: jestli častěji selhává partner check, spouštění, práce s jistítkem nebo třeba komunikace mezi lezcem a jističem. Díky tomu umíme cílit prevenci (kurzy, metodické materiály, doporučení pro stěny i oddíly) na konkrétní situace, ne na obecné „buďte opatrní“.

CO BUDE VÝSTUPEM?

Výstupem budou souhrnné anonymní přehledy pro metodiky, využití případů ve vzdělávání a postupná aktualizace metodických materiálů podle reálných dat. Čím více hlášení přijde, tím méně budeme odkázáni na dojmy. A tím lépe umíme převést zkušenost komunity do prevence.

Nemějte strach ze sdílení svých zkušeností! Jak již bylo řečeno, data anonymizujeme tak, aby z hlášení nešlo vyvodit konkrétní osoby, ani nálepkovat konkrétní stěny či lokality. Cílem není hledat viníka, ale pochopit mechanismus.

KDO MŮŽE INCIDENT HLÁSIT?

Formulář může vyplnit kdokoli s přímou znalostí události: účastník, jistič/partřák, instruktor, oddíl nebo lezecká stěna. Vyplnění zabere pár minut a je možné jej odeslat i bez uvedení kontaktu.

JAK INCIDENT HLÁSIT?

Pro analýzu obvykle stačí pár faktů:

- kde a při jaké aktivitě (skála/stěna, disciplína, typ terénu)
- co se dělo těsně před událostí (sekvence kroků, jištění, komunikace)
- pravděpodobný spouštěč (lidský faktor, materiál, prostředí)
- následky (od „bez následků“ po typ zranění a ošetření)
- co byste příště udělali jinak (často stačí jedna věta)

Hlášení nehod není selhání. Je to odpovědnost ke komunitě. Každé hlášení je cenné a i malá nehoda může být velkým přínosem pro bezpečnost ostatních.

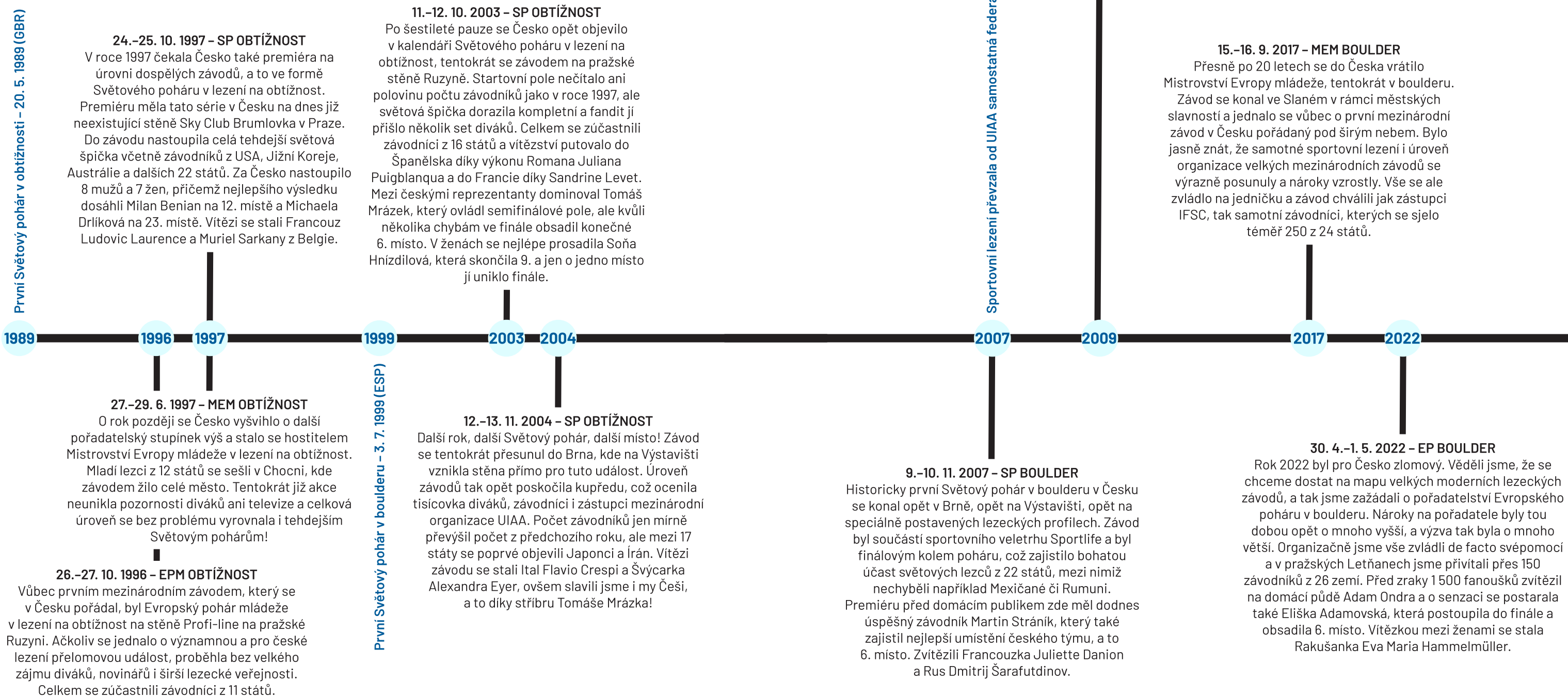
HLÁŠENÍ INCIDENTŮ ZDE

TAK JDE ČAS...

30 LET POŘÁDÁNÍ MEZINÁRODNÍCH ZÁVODŮ V ČESKU

Myslíte si, že mezinárodní závody ve sportovním lezení v Česku jsou záležitostí posledních let? Tak to jste na omylu! Už v roce 1996 jsme se zařadili mezi oficiální pořadatele – tehdy jsme hostili Evropský pohár mládeže v lezení na obtížnost. O rok později se přidal i závod dospělých – Světový pohár. V dalších letech se světové závody v Česku konaly poměrně pravidelně až do roku 2009, kdy naše pořadatelská aktivita na nějaký čas ustala. První „novodobá“ akce se pak opět rozběhla až v roce 2017 a od roku 2022 roztáčíme závodní kolo opět naplno a ve velkém stylu.

20.-22. 9. 2024 – SP BOULDER

Opět Praha, opět Letenská pláň, opět boulder a opět velké lezecké hvězdy! Drobnosti, které v organizaci pokulhávaly v předešlém roce, se podařilo podchytit a posunout tak úroveň organizace opět o kousíček výš. Spokojenost byla patrná ze strany IFSC, závodníků i fanoušků, kterých se i v tomto roce sešlo na 12 000. Díky výkonu Adama Ondry měli čeští fanoušci komu fandit i ve finále a ačkoliv to tentokrát nestačilo na medailové umístění, zážitek to byl mimořádný. V konkurenci téměř 150 závodníků ze 43 zemí zvítězili Američanka Natalia Grossman a opět Korejec Dohyun Lee.

6.-8. 6. 2025 – SP BOULDER

Říká se: do třetice všeho dobrého i zlého... V tomto případě jsme se museli vypořádat spíš s tím zlým, ale nakonec vše dobře dopadlo. Největší výzvou třetího ročníku Světového poháru na Letenské pláni bylo nepříznivé počasí. Vydutý, dlouhotrvající déšť a silný nárazový vítr opakovaně uzavřely celý areál závodu a nakonec znemožnily odstartovat nedělní finále žen. Hrdiny tohoto ročníku se stali zejména tisíce fanoušků, kteří se počasím nenechali odradit a přišli podpořit své favority. Finále tentokrát bylo bez české účasti a zvítězil v něm Francouz Mejdí Schalck. U žen rozhodovalo semifinálové kolo, které ovládla a již druhé české zlato získala Francouzka Oriane Bertone. Z hlediska organizace šlo o velkou lekci, kterou nyní máme šanci vytěžit na maximum.

13.-21. 8. 2027 – MS V LEZENÍ A PARA LEZENÍ

Kam dál posouvat úroveň mezinárodních závodů? No přece úplně nejvyšší! V roce 2027 pořádně Mistrovství světa ve sportovním lezení, které se bude konat v nově vznikající Areně Brno. Mistrovství nabídne kompletní program – závody v boulderu, obtížnosti, rychlosti i paralezení – a bude to veliké!

2023

2024

2025

2026

2027

?

2.-4. 6. 2003 – SP BOULDER

Další rok, další raketový posun kupředu. Stali jsme se pořadateli Světového poháru v boulderu a dostali jsme ho do centra Prahy na Letenskou pláň. Tři nabitě závodní dny prověřily na 170 závodníků z 36 zemí, mezi nimiž nechyběly ani největší hvězdy jako olympijští vítězové Janja Garnbret a Alberto Ginés López nebo Oriane Bertone, Mejdí Schalck, Tomoa Narasaki a samozřejmě Adam Ondra. Fandit jim přišlo téměř 12 000 diváků, na které kromě skvělých lezeckých výkonů čekal také bohatý doprovodný program. Adam Ondra opět nezklamal a českým divákům nadělil odměnu v podobě stříbra! Zlato bralí Francouzka Oriane Bertone a Korejec Dohyun Lee. Česko se tímto závodem etablovalo jako velmi kvalitní pořadatel a od té doby hostíme závod Světového poháru každý rok.

3.-7. 6. 2026 – SP V BOULDERU A OBTÍŽNOSTI

V roce 2026 nás čeká spousta velkých změn – zejména nové místo a obtížnost k tomu! Závod se po třech letech na Letné přesouvá na pražský ostrov Štvanice, který nabízí atraktivní prostředí v centru Prahy. A aby toho nebylo málo, lezecký program rozšiřujeme také o „královskou“ disciplínu – obtížnost! Tak neváhejte a nenechte si tento lezecký svátek ujít. Vstupenky můžete kupovat již nyní.

Foto: SP v obtížnosti Praha 1997 / autor Petr "Pepe" Piechowicz ▶

▲ Foto: SP v boulderu Praha 2025 / autor: AC Production

Foto: SP v boulderu Brno 2007 / autor Petr "Pepe" Piechowicz ▲

WORLD CLIMBING SERIES PRAGUE 2026
 ŠTĚVANICE, PRAHA
 03-07/06
 2026
WORLD SERIES PRAGUE

ROK 2007 vs. 2025

Obě akce byly velké a skvělé, obě na vysoké organizační i sportovní úrovni. I přesto je ale posun, kterého závody světového lezení za posledních bezmála dvacet let dosáhly, jednoznačně patrný. Zatímco tehdy určoval obtížnost lezeckých cest především minimální počet miniaturních chytů, dnes hrají lezecké profily barvami a obřími tvary, které prověřují závodníky nejen po silové, ale také po technické a koordinační stránce. Mezi závodníky roste konkurence – být dnes mezi nejlepšími znamená věnovat se lezení naplno a fungovat jako stoprocentní profesionální sportovec. Také divácká základna roste do obřích rozměrů a spolu s tím rostou nároky na organizaci, technickou úroveň závodu i doprovodný program.

Jedno ale závody napříč posledními dvaceti lety spojuje – účast Martina Stráníka, české lezecké legendy, který se světových závodů v boulderu i obtížnosti účastní už od roku 2006 a nechyběl ani v Brně. Na jeho první účast před domácím publikem vzpomíná Jiří Čermák, člen organizačního týmu tehdy i dnes: „Jedna vzpomínka z dnešního pohledu k pobavení. Potkal jsem Martina před finále, jak si dává segedín se šesti.“ A to mluví za vše :)

ROK V ČHS

Rok 2025 pro nás byl rokem významných organizačních změn, personálních obměn i příprav na další rozvoj v následujícím čtyřletém období. Vedle každoroční administrativní agendy jsme se soustředili na stabilizaci nové struktury, posílení týmu sekretariátu i aktivní působení na mezinárodním poli.

Začneme několika tradičními údaji. V roce 2025 jsme evidovali přes 32 000 členů, přičemž více než 25 000 z nich si pořídilo členský průkaz. To je opět o něco vyšší číslo než v předešlém období, což nám dělá velkou radost. Trochu se změnil poměr individuálních členů a členů sdružených v oddílech. Zatímco v roce 2024 tvořili oddíloví členové dvě třetiny všech členů, v roce 2025 šlo téměř přesně o polovinu. Pojištění si zakoupilo přes 9 000 členů, Trio využilo téměř 3 500 členů.

A nyní již k naší činnosti. Začátek roku je vždy náročným administrativním obdobím, které tentokrát doprovázelo také stěhování sekretariátu. Po zhruba šesti letech změnil ČHS sídlo a od začátku března 2025 nás najdete na nové adrese Belgická 642/15, Praha 2 – Vinohrady. Změna adresy byla nutná zejména kvůli potřebě větších prostor spojené s rozšiřováním našeho týmu.

Právě na posílení týmu ČHS a obsazení dalších důležitých pozic nové organizační struktury se během roku pracovalo velmi aktivně. K 1. červnu nastoupil do funkce generálního sekretáře Tomáš Fridrich, který převzal agendu po Boženě Valentové. V průběhu roku byla dokončena také transformace sportovní struktury. Vznikla Sekce reprezentace a talent, která zastřešuje sportovní lezení, závodní skialpinismus a ledolezení, a jejím manažerem se stal Vojtěch Albrecht. Sekci domácích soutěží nyní vede Lucie Kaftanová a Sekci vzdělávání Břetislav Brodský. Na podzim byla oficiálně založena také Sekce marketingu v čele s Janou Janurovou. Marketingový tým byl následně rozšířen o fundraisera Pavla Cibulku a tvůrce obsahu Lysandera Naimjiho a Jana Považana.

Vznik čtyř sekcí znamenal zásadní krok k přehlednější a efektivnější organizační struktuře, která odpovídá rostoucím nárokům na řízení svazu.

Novinkou je také vznik Komise sportovců, jejíž členové byli schváleni na březnovém jednání Výkonného výboru. Úkolem komise, která je poradním orgánem ČHS, je hájit zájmy sportovců, prezentovat je směrem k orgánům a organizačním složkám ČHS a napomáhat vzájemné komunikaci.

Zásadní organizační událostí roku byla volební valná hromada, která se konala v dubnu. Do funkce předsedy zvolili delegáti opět Jana Bloudka, který tak povede ČHS již šesté volební období v řadě. Prvním místopřed-

sedou výkonného výboru byl zvolen Marek Klíma a druhým místopředsedou Jiří Oliva. Členy Výkonného výboru se stali Marcel Janoš a Jana Hornová. V průběhu podzimu však došlo ke změně – Marcel Janoš na svou funkci rezignoval a kooptován byl Štefan Kecskes, předseda oddílu obrLEZke.

Výkonný výbor se během roku sešel na devíti oficiálních jednáních a několika neoficiálních schůzkách. Kromě běžné operativy se věnoval především přípravě strategického dokumentu Cíle a záměry Výkonného výboru na období 2025–2029. Jeho dokončení podpořily také průzkumy, které byly spuštěny na podzim.

Již zmíněné průzkumy jsme si nechali vypracovat s cílem lépe pochopit, jak ČHS vnímá veřejnost, naši členové a předsedové oddílů. Data ukázala, že uvnitř svazu stojíme na velmi pevných základech: oddíly mají k ČHS vysokou důvěru a největší hodnotu napříč skupinami představují péče o skály, bezpečnost a metodika. Zároveň se potvrdilo, že naše sportovní role je navenek málo viditelná – tedy že málokdo si s ČHS spontánně spojuje sportovní lezení nebo skialpinismus, přestože se jim věnuje významná část členů. Průzkumy nám také ukázaly, jak velkou poptávku mají členové po praktickém vzdělávacím obsahu (bezpečnost, technika, metodika) a že je zde velký prostor lépe komunikovat naši šíři disciplín i přínosy členství. Výsledky používáme jako konkrétní podklad pro další rozvoj služeb svazu, komunikace i podpory oddílů.

Velký posun cítíme v komunikaci s oddíly, v rámci které jsme pokračovali v pravidelném informačním mailingu a uspořádali několik online i offline setkání. Kromě tradičního setkání v Pardubicích proběhlo také setkání s oddíly zaměřenými na závodní sport v rámci Mezinárodního horolezeckého filmového festivalu (MHF) v Teplicích nad Metují a tři online meetingy řešící aktuální témata.

Do programu MHF jsme již tradičně přispěli také významnými akcemi – slavnostním vyhlášením Výstupů roku 2024, které proběhlo v pátek v podvečer v kině, a boulderovými závody na venkovní stagi v parku. Výsledky ankety Výstupy roku 2024 naleznete na následujících stránkách, ale zvláštní pozornost si rozhodně zaslouží ocenění Výstup roku*, které se uděluje jen zcela výjimečně v případě výkonu dorovnávacího či překonávacího světovou hranici výkonnosti. Takový se

v roce 2024 podařil Adamu Ondrovi, který vylezl zřejmě nejtěžší tradiční cestu světa – Bon Voyage 9a ve francouzském Annotu.

Kromě těchto akcí jsme se postarali o propagaci ČHS prostřednictvím prodejního stánku, kde bylo možné získat informace a zakoupit stále se rozšiřující sortiment merchandisingu.

Naše produkty jsou celoročně dostupné na e-shopu obchod.horosvaz.cz a máme velkou radost, že je o ně zájem. Zejména v předvánočním období jsme čelili velkému náporu objednávek. V nabídce jsou v současné chvíli mikiny a trička s několika autorskými motivy, dále hrníčky, plátěné tašky, lékárníčky, nášivky s logem ČHS, reprezentační dresy a několik lezeckých publikací.

V oblasti marketingu a prezentace ČHS došlo v první polovině roku k zásadní změně, a to k redesignu loga a základních prvků vizuální identity. Změna přinesla převážně pozitivní ohlasy a věříme, že i ti, kteří byli zpočátku rozpačití, se nakonec s touto podobou ztotožní.

Sekce vzdělávání pokračovala v realizaci široké škály kurzů, seminářů a metodických akcí pro trenéry, instruktory, rozhodčí i lezeckou veřejnost. V oblasti instruktorského vzdělávání získalo kvalifikaci 84 nových instruktorů CWI, 49 instruktorů SCI a 5 instruktorů RCI. Pokračoval kurz HAL, který bude dokončen v roce 2026. V trenérském vzdělávání získalo kvalifikaci Trenér C 36 účastníků a Trenér B 9 účastníků. Proběhly také kurzy: Rozhodčí B pro disciplínu obtížnost, kterým úspěšně prošlo 20 účastníků a Rozhodčí C pro disciplínu boulder, který úspěšně zakončilo 13 osob.

Součástí vzdělávací činnosti byly i metodické a popularizační akce – například praktické workshopy na MHF v Teplicích nad Metují, kurzy vícedélkového lezení na Hohe Wandu a také Pelikánův seminář zaměřený na horskou medicínu.

Nejvýznamnější sportovní akcí byl bezesporu Světový pohár v Praze, který se konal již potřetí na Letenské pláni. Na organizaci jsme opět spolupracovali se společností The Playbook House a i přes řadu komplikací spojených s nepříznivým počasím byl závod na vysoké úrovni.

ČHS pokračoval v aktivní účasti v mezinárodních strukturách. Předseda Jan Bloudek se zúčastnil valných hromad IFSC, EUMA, UIAA a ISMF i setkání pořadatelů Světových pohárů IFSC Europe. Generální sekretář Tomáš Fridrich dále zastupoval ČHS na International Mountain Conference 2025 s prezentací o požáru v NP České Švýcarsko a jeho dopadu na lezení.

Na základě nominací ČHS bylo potvrzeno na další období také členství dvou zástupců ČHS v Medical commission UIAA – Lenka Horáková na pozici předsedkyně komise a Ivo Rotman jako korespondenční člen. Naším členem v odborné komisi (Training commission) UIAA je nadále také Jiří Vogel.

Na závěr chceme poděkovat našim členům za jejich podporu a přízeň a také všem spolupracovníkům, kteří se podílejí na chodu a rozvoji naší organizace. Těšíme se na vás i v dalších letech!

VYUŽIJTE SLEVVU 10 % PRO ČLENY ČHS NA NÁKUP V SÍTI PRODEJEN HUDY

VÝSTUPY ROKU 2024

Slavnostní vyhlášení ankety se konalo v rámci MHFF 2025

HORY A VELEHORY

Výstup roku:

O. Húserka in memoriam, M. Holeček – prvovýstup Ondrova hvězda, Langtang Lirung 7 234 m n. m., Nepál

Čestné uznání:

M. Svojtka, D. Menšík – přelez vícedélkové cesty Incroyable 8a+ (team flash), Mont Blanc 4 808 m n. m., Francie

F. D'Agostino, M. Mikušinec, T. Buček a M. Krasňanský – přelez vícedélky Grand Diedre Desplomando 7b+ A3, Nameless tower (nejvyšší skalní věž světa), Pákistán

R. Groh, J. Bánský, Z. Hák – prvovýstup Bohemia Rhapsody, Muchu Chhish 7 453 m n. m., Pákistán

M. Bernát – výstup a následný skialpinistický sjezd z vrcholu hory Manáslu 8 163 m n. m., Nepál

Z. Hák – skialpinistický prvosjezd východního kuloáru, Lüsenser Fernerkogel 3 298 m n. m., Rakousko

SKÁLY A BOULDERY

Výstup roku*

A. Ondra – přelez cesty Bon Voyage 9a trad (nejtěžší tradiční cesta na světě), Annot – Francie

Výstup roku

J. Švecová – přelez bouldery Supertussi Low 8B+, Brione – Švýcarsko

Čestné uznání

J. Cink – přelez cesty La moustache qui fâche 9a+, Briançon – Francie

V. Trojan – přelez cesty La moustache qui fâche 9a+, Briançon – Francie

T. Širůčková – přelez cesty La Rubia 8c+, Villanueva del Rosario – Španělsko

M. Stránil – flash přelez bouldery Bitter Sweet 8B, Saalachtal – Rakousko

A. Ondra – flash přelez bouldery Luftig kö till nålens öga 8B, Vinslöv – Švédsko

A. Ondra – přelez bouldery Flow State 8C, Valdaone – Itálie

Talent roku

E. Strculová – přelez cesty Misaki 8b, Arco – Itálie (ve věku 13 let)

Zvláštní ocenění

P. Resch – kompletace přelezů cest ze seznamu Meisterwege 1974

ZÁVODNÍ SPORTY

Sportovec roku

A. Loužecká (závodní ledolezení) – získání titulu Mistryně světa v ledolezení na rychlost

A. Ondra (sportovní lezení) – 6. místo na olympijských hrách v Paříži

Čestné uznání

E. Matějovičová (závodní skialpinismus) – 2 x 1. místo na SPM ve skialpinistickém sprintu

J. Štípek (sportovní lezení) – celkové 1. místo v EPM v bouldery a celkové 2. místo v EPM v obtížnosti

M. Lienerth (závodní ledolezení) – 3. místo na MSM v ledolezení na obtížnost

F. Rys (paralezení) – 3. místo na ME v paralezení

Talent roku

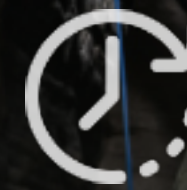
E. Strculová (sportovní lezení) – vynikající výkony ve sportovním lezení, a to v rámci tuzemských závodů, kde se stala vítězkou všech prvoligových závodů v bouldery a obtížnosti

M. Suchan (sportovní lezení) – vynikající výkony ve sportovním lezení v rámci tuzemských závodů a za 1. místo na Youth Color Climbing Festival v Imstu.

PRAVIDLA LEZENÍ NA PÍSKU

NELEZ NA MOKRÉM
A VLHKÉM PÍSKOVCI

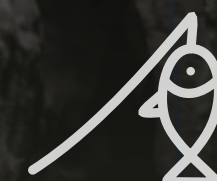
RESPEKTUJ
ČASOVÁ OMEZENÍ

NEMÁGUJ TAM,
KDE SE NEMÁ

RESPEKTUJ
DOČASNÉ UZAVÍRKY

“NERYBAŘ” TAM,
KDE ŠKODÍŠ SKÁLE

NEPOUŽÍVEJ ŽELEZO
FRIENDY, VKLÍNĚNCE

KE SKÁLE
PŘÍSTUPOJ PO CESTĚ

BUĎ OHLEDUPLNÝ KE
SKÁLE I OKOLÍ

NEPŘECEŇUJ SEBE
ANI SPOLULEZCE

Uvedené zásady jsou pro lezení na českém pískovci obecně platné a mají dlouhou tradici. Nezapomeňte ale, že v jednotlivých lezeckých oblastech se pravidla mohou trochu lišit. Proto je povinností každého lezce, aby se před cestou do skal seznámil s pravidly platnými pro danou oblast.

Vše potřebné naleznete v naší databázi a mobilní aplikaci Skály ČR.

Rafiki

Partner české reprezentace
ve sportovním lezení

**FOR THE LOVE
OF CLIMBING**

#RAFIKICLIMBING